

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2010 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie Wydział I Cywilny w składzie

Przewodniczący : SSA Bogdan Radomski (spr.)

Sędziowie: SA Jolanta Terlecka

SA Jerzy Nawrocki

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2010 r. w Lublinie na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi **Grzegorza Koperskiego** o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 24 września 2008 r. w sprawie **IACa 434/08** w sprawie

z powództwa **Grzegorza Koperskiego**

przeciwko **Zespołowi Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych sp. z o.o. w Warszawie- Wesoła**

o zapłatę

postanawia:

skargę odrzucić.

Za zgodność z oryginałem
świadczy: *[Signature]*
Starszy sekretarz sądowy
Hanna Okulicz

Uzasadnienie

W kolejnej skardze z dnia 22 lutego 2009 r. Grzegorz Koperski domagał się wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 24 września 2007 r. w sprawie I ACa 434/08 (z tym, że wyrok w tej sprawie pochodzi z 24 września 2008 r., a nie z 2007 r.).

Jako podstawę wznowienia skarżący wskazał art. 403 § 2 kpc tj. wykrycie po uprawomocnieniu się orzeczenia nowych okoliczności i środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Tą okolicznością i nowym środkiem dowodowym jest protokół rozprawy z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie II C 204/09 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie z powództwa Elżbiety Wieczorek przeciwko temu samemu pozwanemu.

Skarżący nie zawarł wniosków co do kierunków zmiany wyroku w sprawie I ACa 434/08.

Sąd Apelacyjny ustalił co następuje :

Rozpoznawana skarga o wznowienie postępowania jest kolejną skargą powoda w tej samej sprawie opartą na tej samej podstawie prawnej. Przypomnieć należy zatem powodowi, że wyrokiem z dnia 4 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił powództwo Grzegorza Koperskiego o zasądzenie od pozwanego Zespołu Budowy Domów Jednorodzinnych i Wielorodzinnych Sp. z o.o. w Warszawie- Wesoła odszkodowania w kwocie 340.340 zł, a Sąd Apelacyjny w Lublinie w sprawie I ACa 434/08 wyrokiem z dnia 24 września 2008 r. merytorycznie oddalił apelację powoda, a jedynie uchylił wyrok sądu pierwszej instancji w części oddalającej powództwo ponad kwotę 139.924,80 zł z uwagi na powagę rzeczy osądzonej. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku dzieląc ustalenia faktyczne i przyjętą przez sąd pierwszej instancji następczą niemożliwość świadczenia oraz niewykazanie

faktu poniesienia szkody jako podstaw oddalenia powództwa wskazał również na dwie dodatkowe samodzielne i niezależne od innych okoliczności przyczyny, dla których powództwo podlegało oddaleniu, a mianowicie brak legitymacji biernej pozwanego i przedawnienie roszczenia powoda.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Skarga podlega odrzuceniu, gdyż nie opiera się na ustawowej przesłance wznowienia.

Zgodnie z art. 403 § 2 kpc można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Jak wynika z treści tego przepisu wskazana w nim podstawa wznowienia ma zastosowanie do takich sytuacji gdy określone fakty lub środki dowodowe istniały w czasie trwania postępowania, którego wznowienia domaga się strona, a tylko strona nie miała możliwości powołać się na nie, a ponadto mogłyby one mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast w sytuacji gdy jakaś okoliczność czy środek dowodowy powstał po zakończeniu postępowania, baż też nie może mieć wpływu na wynik sprawy to wówczas nie otwiera się możliwość wznowienia postępowania na wskazanej w art. 403 § 2 kpc podstawie wznowieniowej.

Wskazane przez skarżącego okoliczności nie mogą stanowić podstawy wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 24 września 2008 r. gdyż z uwagi na wskazane przez Sąd Apelacyjny przyczyny dla których powództwo podlegało oddaleniu (brak legitymacji biernej i przedawnienie roszczenia) nie mogą one mieć wpływu na wynik sprawy. Te dwie okoliczności wykluczają w zasadzie możliwość skutecznego wzruszenia kwestionowanego wyroku w drodze skargi o wznowienie postępowania na wskazywanej przez skarżącego podstawie prawnej. Ponadto wskazane okoliczności powstały po zakończeniu postępowania i nie podpadają pod

regulację zawartą w art. 403 § 2 kpc. Orzecznictwo Sądu Najwyższego w tej kwestii jest jednoznaczne (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2005 r. II CZ 78/05 - LEX nr 453799)

W sytuacji gdy wniesiona przez powodów skarga w rzeczywiście nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia (gdyż nie chodzi o wskazanie właściwego przepisu normującego podstawy wznowienia postępowania, a o okoliczności wypełniające dyspozycję tych przepisów) to z mocy art. 410 § 1 kpc podlega ona odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny w Lublinie na podstawie powołanego wyżej przepisu art. 410 § 1 kpc orzekł jak w postanowieniu.

Za zgodność z oryginałem
świadczy: *[Signature]*
Starszy sekretarz sądowy
Hanna Okulicz